

POVIJEST ŠKOTSKIH KRISTOVIH VITEZOVA

1118. Kristove vitezove (Milites Templi-vojnici Hrama-Templari) je osnovao Hugues de Payens. Jeruzalemski kralj Baudouin daje im smještaj na mjestu povijesnog Salomonovog hrama.

1128. Hugues De Payens je posjetio rođake u Škotskoj (to nije obitelj St. Clairs). Postavio je princa Davida za Priora Škotske. Princ David je dodijelio Redu zemlju u Ballintroddochu. To je prvi posjed u vlasništvu Templara u Škotskoj.

1128/9. Vijeće u Troyesu pod Kardinalom Biskupom iz Albana, zadužilo je opata Bernarda iz Clairvauxa da zajedno s Papom i Vijećem sastavi pravila Reda. To je učinio s velikom strašću i to je bilo podržano od strane Crkve. Otud je Sv. Bernard svetac zaštitnik Škotskih Kristovih Vitezova od Jeruzalemskog Hrama.

1146. Papa Honorius je dodijelio crveni križ („cross pattee“) Kristovim Vitezovima kao znak spremnosti Reda da daju život za vjeru. To je križ mučeništva, križ osam blaženstava.

1149/50. Škotski kralj David je na bijelu nedjelju proglasio za viteza budućeg engleskog kralja Henrika II.

1154. Kralj Louis VII Francuski priznao je suverenu vlast i Velikog Majstora Templara.

1163. Katalansko pravilo zahtijeva od Kristovih Vitezova da prisegnu na zavjet odanosti svom vladaru.

1244. Poraz u bitki kod Forbiea je predstavljao veliku nesreću za Red i konačan gubitak Jeruzalema. Sjedište se preselilo u primorski grad Akru.

1297. Škotski parlament u Perthu pozvao je vjerske i svjetovne lordove kako bi se suprotstavili engleskim osvajačima i engleskom kralju Edwardu I. Red Škotskih Vitezova Templara pristupa obrani Škotske.

1309. Škotskom Redu sudili su engleski osvajači 15-og prosinca u opatiji Holyrood. Unatoč lažnom svjedočenju pod prisegom Kristovih Vitezova Williama Sinclaira i njegovog sina, Sir Williama, presuda od strane Papinog izaslanika i Biskupa Lambertona je da Škotski Red nije kriv.

1314. Red se bori na Bannockburnu pod vodstvom Velikog Majstora, kralja Škotske Roberta de Brucea. Red Sv. Ivana i engleski Templari su se borili uz Engleze protiv Škota.

1317. Veliki Majstor je preimenovao Škotske vitezove Templare u Vitezove Sv. Ivana od Jeruzalema, Salomonovog Hrama. Njihova kombinirana obilježja su posebno iskazana. Upotrebljavali su crni plašt s bijelim križem od Amalfia (naša boja zastave).

1689. Prior i aktualni Regent Ivan Tamni (Dark John of the Battles Grahame of Claverhouse) ubijen je s leđa srebrnim metkom. Ubio ga je škotski izdajnik plaćen engleskim zlatom. Umro je imajući na sebi svoj Veliki Križ Škotskih Vitezova Templara.

1705. Generalni statut Reda je pročitao u javnosti na Mercat Crossu u Edinburgu. Red je podržavao škotskog kralja, koji je De Facto, De Jure, zakoniti kralj Škotske.

1745. Rujan. Princ Charles Eduard Stuart, kao i mnogi članovi kraljevskog doma Škotske su postali viši vitezovi Templari. Održan je sastanak na kojem je bio postavljen za Princa Regenta Reda.

1746. Sramna zastava krvnika visoko se zavijorila 16-og travnja nad genocidom u Cullodenu nakon čega slijedi mučenje, silovanje i ubojstvo čak i slijepih i invalidnih žena od strane unionističkih snaga. Škotski otpor nastavio se suprotstavljati unionističkim tlačiteljima.

1853. Napoleon III priznaje Red kao suverenu silu i daju Redu pravo da nosi dekoracije na francuskom tlu.

1979. Predstavnici Templara iz Njemačke, Škotske, Italije i Austrije nakon godina pregovaranja formiraju kombinirano udruženje OICMTH pod vodstvom kanonika Johannesa Beckera u Rimu. To je prethodilo Papinom Vatikanskom priznavanju 2006.

1995. Predstavnici OICMTH-a iz Njemačke, Austrije i Škotske primljeni su u audijenciju od njegove Svetosti Pape Ivana Pavla II.

2005. Svjetski Poglavar (Chef Mondial) Templara sa svojim članovima iz Malte pohađa prvu misu Pape Benedikta XVI u Vatikanu. Nakon toga slijedi prva audijencija Pape Benedikta XVI, a potom niz kontakata.

2006. 8-og rujna Red potpisuje „Povelju 2000“ i sada je formalno pod nadležnosti crkve s katoličkim patrijarhom Antiohije, istočne Aleksandrije i Jeruzalema Gregorijem III, patrijarhom Melkitske katoličke crkve. Vatikan nas upućuje da preuzmemo ime Vojni Red Kristovih vitezova, Jeruzalemskog hrama.